

Abstrakt

Diplomová práce „Česká zdravotní politika po roce 2010 v kontextu Hegerovy reformy zdravotnictví“ pojednává o významné institucionální změně, jež proběhla v právních normách českého zdravotnictví v období pravicové vlády, proklamující své kroky jako nutné reformy ke stabilizaci veřejných rozpočtů. Cílem této práce je kriticky reflektovat vývoj české zdravotní politiky v období 2010–2013 se zaměřením na případ reformy ministra Leoše Hegera. V rámci metodického přístupu práce využívá metody institucionální analýzy, kritické diskurzivní analýzy a dalších metod analyzujících daný politický proces. Hlavním teoretickým východiskem práce je kritická sociální teorie neoliberálního přístupu, jež ovlivňuje jednání aktérů v českém zdravotnictví. Mezi další teorie, z nichž práce vychází, patří studium zdravotnických systémů, jejich funkcí a cílů, zdravotní politiky a její změny mimo jiné v kontextu lidských práv se vztahem ke zdraví a mezinárodního diskurzu. Diplomová práce identifikuje argumentaci neoliberální ideologie u tvůrců české zdravotní politiky v procesu zdůvodňování reformních kroků. Vyhodnocuje rovněž nelegitimitu reformních změn neakceptací protikladného názoru vůči reformám ze strany veřejnosti či nedostatečnou reflexí mezinárodních dokumentů, k nimž se ČR zavázala. Zákonné normy představené reformy přinášejí novou terminologii, jež se neshoduje s pojmy stanovenými Listinou základních práv a svobod a mezinárodními pakty a umožňuje pronikání partikulárních podnikatelských zájmů do českého zdravotnictví pod záštitou neoliberálního přístupu.